

ΓΚΟΥΕΡΝΙΚΑ-ΠΑΜΠΛΟ ΠΙΚΑΣΟ

Γκουέρνικα. 1937. Κυβισμός. Ένας πίνακας του Πάμπλο Πικάσο που ουρλιάζει δυστυχία. Μέσα στο μαύρο και το γκρι. Τις κοφτερές γωνίες και τα αλλόκοτα μοτίβα. Μέσα σε μια σιωπή, τόσο εκκωφαντική, που άμα συγκεντρωθείς μπορείς να νιώσεις στα αυτιά σου τα ουρλιαχτά και τον πόνο. Σου προκαλεί μια φρίκη, μια ανατριχίλα, έναν φοβερό πονοκέφαλο, μια μαχαιριά στο στήθος που σε σιγοκαίει μέχρι θανάτου. Χάος.

Γκουέρνικα. Ένας πίνακας χωρίς καθόλου ζωή. Άνθρωποι, ζώα, αφήνουν τον πόλεμο να τους ρουφήξει την ψυχή μέχρι να έχουν απομείνει μονάχα τα άδεια τους κορμιά. Μέχρι να έχουν απομείνει μονάχα ο ουρανός και η γη. Μέχρι να έχει απομείνει μονάχα ένα όνομα. Γκουέρνικα.

Τοπίο ασπρόμαυρο, σαν παλιά ταινία· όμως τα γεγονότα ήτανε πέρα για πέρα αληθινά και το χρώμα τους, χάθηκε πάνω σε έναν άλλον πίνακα, μακριά από τον τόπο εκείνο. Οι διαστάσεις; Τεράστιες, απέραντο σκοτάδι. Ο πίνακας κατακλύζει τον χώρο με το αίσθημα της καταστροφής και της ματαιότητας του πολέμου, ενώ μας δείχνει πως τα γεγονότα δεν συνέβησαν μέσα σε κάποιον καμβά, αλλά εδώ στη Γη, στην Ισπανία, χάρη σε βομβαρδισμό και όχι σε κάποιον ζωγράφο. Τοπίο θανάτου.

Δεν είναι πίνακας, είναι πραγματικότητα. Γκουέρνικα.

